

9.8.91
910666
14.F.17.1-19

Teknisk forvaltning
Samtlige kommuner

GUL

Vedr. : Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 28 af 6/8 1991
om varetagelse af bevaringshensyn i kommuneplanlægningen.

./.
Vedlagt fremsendes et grønlandsk og et dansk særtryk af
ovennævnte bekendtgørelse og Økonomidirektoratets følge-
brev desangående.

P.d.v.

Hans Erik Møller

Følgeskrivelse vedrørende bekendtgørelse om varetagelse af bevaringshensyn i kommuneplanlægningen.

Hoslagt fremsendes Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 28. af 6/8 1991 om varetagelse af bevaringshensyn i kommuneplanlægningen.

Bekendtgørelsen er udstedt i henhold til § 3 i Landstingsforordning nr. 6 af 19. december 1986 om arealanvendelse og planlægning som ændret ved Landstingsforordning nr 1 af 18. juni 1987.

Bekendtgørelsen træder i kraft straks.

Bekendtgørelsen indeholder nye bestemmelser for indholdet af kommuneplaner og er udtryk for, at Landsstyret vil sikre at de landsplanmæssige bevaringsinteresser koordineres med og indarbejdes i kommuneplanlægningen.

Baggrund.

Under indtryk af den omdannelse af byerne, der finder sted i disse år står mange bevaringsværdige bygninger, bebyggelser og bydele i fare for at lide overlast. Flere kommuner har i deres planlægning allerede taget stilling til bevaring af værdifulde bygninger, bebyggelser og bydele. Det er imidlertid Landsstyrets indtryk, at det ikke i tilstrækkelig grad er blevet præciseret, hvori bevaringsinteresserne består, og at de i planerne fastsatte reguleringer derfor ikke altid er lige velegnede til at sikre de landsplanmæssige bevaringsinteresser.

Under Landstingets efterårssamling 1989 afgav Landsstyret en landsplanredegørelse: "Redegørelse for kommuneplanlægningen". Redegørelsen omhandlede bl.a. sikring af bevaringsværdige bygninger og bydele. Landsstyret tilkendegav samtidig, at man vil styrke bevaringshensynet i kommuneplanlægningen.

Bynotater.

Landsstyret har lagt vægt på at inddrage kommunerne i arbejdet. Økonomidirektoratets planlægningsafdeling har løbende redegjort for de landsplanmæssige overvejelser på bevaringsområdet. Udkast til bynotater, som beskriver de bevaringsværdige områder og bygninger i hver enkelt by, har været forelagt de respektive kommuner til bemærkninger, og de landsplanmæssige hovedretningslinier har været forhandlet med KANUKOKA, Kultur- og undervisningsdirektoratet samt Grønlands Landsmuseum.

Der foreligger nu færdige bynotater for samtlige grønlandske byer. Disse bynotater, som er udsendt til kommunerne, skal lægges til grund for den i bekendtgørelsen fastsatte øgede planlægningsindsats inden for visse afgrænsede byområder.

Særlige bevaringsområder.

Byernes historiske og kulturelt mest værdifulde områder og bygninger er konkret afgrænset i det bynotat, som kommunen har modtaget. Overvejende er der tale om byens ældre bydele med bebyggelse fra kolonitiden. Inden for disse bevaringsområder skal der i planlægningen lægges særlig vægt på bevaringshensynet, jf. bekendtgørelsens § 2. . Bekendtgørelsen pålægger kommunalbestyrelsen at udlægge områderne som bevaringsområder i dispositionsplanen. De udpegede områder skal som hovedregel udgøre

et eller flere selvstændige rammeområder i dispositionsplanens rammedel. De planbestemmelserne, som knytter sig til disse rammeområder, skal fastsætte bestemmelser, som sikrer varetagelsen af de i bynotatet formulerede bevaringshensyn.

Øvrige bevaringsværdige områder.

I bynotatet er angivet nogle byområder, opført i perioden fra 1950 til slutningen af 1960'erne, som indeholder visse bevaringsinteresser. Det er typisk bebyggelser og bygningstyper, der repræsenterer den fortløbende række af forsøg med bygge- og anlægsteknik og bygningsudformning som prægede denne periode. Mange af disse bebyggelser har store arkitektoniske kvaliteter, og fremstår som bymæssigt velfungerende helheder. Bekendtgørelsens § 3 pålægger kommunalbestyrelsen at tage stilling til, i hvilket omfang der indenfor disse udpegede nyere byområder er behov for at træffe særlige bevaringsbestemmelser i dispositionsplanens rammedel. Bestemmelsernes sigte vil typisk være at regulere nybyggeri, herunder om- og tilbygninger, således at hovedtrækkene i bebyggelsen, selve bebyggelsesplanen samt det arkitektoniske særpræg ikke går tabt.

Bygder og anden bebyggelser uden for byerne.

Bevaringsinteresserne inden for bygder og anden bebyggelse uden for byerne er i dag kun belyst i beskedent omfang. Bekendtgørelsens § 4 pålægger kommunalbestyrelsen, som et led i kommuneplanlægningen, at kortlægge bevaringsinteresserne inden for disse områder. Bevaringsinteresserne skal beskrives og indarbejdes i kommuneplanens redegørelsesdel. En vurdering af bevarings-

interesserne i disse bebyggelser vil kunne tage udgangspunkt i alle bygninger, opført før 1950. Der skal i kommuneplanlægningen endelig tages stilling til bevaringsinteresserne i kommunens andre bebyggelser, uden for byerne. Det kan fx være nedlagte bygder, der i dag i større eller mindre omfang anvendes som fritidshuse.

Afslutning

Vejledende retningslinjer for, hvorledes man udøver planlægning, der varetager de bevaringsmæssige interesser indenfor de af landsstyret udpegede bevaringsområder, er under udarbejdelse og vil blive fremsendt hurtigst muligt.

Ved tvivlsspørgsmål kan henvendelse finde sted til Økonomidirektoratet, Kontoret for fysisk planlægning, tlf. 2 3000 lok. 4844 eller 4847.

P.D.V.

Hans Ulrik Lindahl

Hans Erik Møller.